

РЕШЕНИЕ

№ 22827

гр. София, 02.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 04.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1767** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с § 2 във вр. с чл.156 – 161 Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК). Образувано е по повод решение № 1320 от 13.02.2025 г. по адм. дело № 7456/2024 г. по описа на ВАС, Първо отделение, с което е отменено решение № 7122 от 24.11.2022 г., постановено по адм. дело № 5992/2021 г. по описа на Административен съд - София-град (АССГ), Трето отделение, 70 - ти състав, в частта, в която е отхвърлена жалба на А. С. Ч., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1 срещу Ревизионен акт № Р-2200-22200-04326-091-001 от 18.02.2021 г., издаден от К. Г. М., на длъжност началник сектор, възложил ревизията и И. Р. Н., на длъжност „главен инспектор“ по приходите, ръководител на ревизията, потвърден от директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП с решение № 690 от 28.04.2021 г., в оспорената част на установени задължения за 2013 г. и 2014 г., както следва: за данък върху доходите на физически лица по чл. 48, ал.1 ЗДДФЛ в общ размер на 7 282 лева и задължения за лихви в общ размер на 31 384, 55 лева: задължителни осигурителни вноски за ДОО в общ размер на 7 065,60 лева и лихви от 4 631,06 лева и за здравни осигуровки (ЗО) в размер на 4 012,80 лева и лихви от 2 852,33 лева и е върнато делото за ново разглеждане от друг състав на АССГ. С жалбата се иска съдът да отмени обжалваният РА като незаконосъобразен, издаден при съществено нарушение на материалния и процесуалния закон. Инвокират се съображения за порочност и нищожност на издадените заповедни за възлагане на ревизия и на заповедите за изменение на заповеди за възлагане на ревизия, тъй като според оспорвания е настъпила преклузия за данъчните периоди 2013 г. и 2014 г. за образуване на ревизионно производство. Твърдят се нарушение на чл. 117, ал.3 ДОПК – не са предоставени всички писмени доказателства,

следващи да бъдат приобщени към ревизионното производство; нарушение на принципа на чл. 6, ал.1 и ал.2 ДОПК. Посочва се, че не са извършени действия от страна на ревизиращите органи по направени искания по чл. 17, ал.1 ДОПК в индивидуализиране и идентификация на исканите писмени документи и доказателства, необходими за ревизионното производство. Не на последно място се твърди нищожност на ревизионния акт, тъй като е издаден и подписан само от И. Р. Н.. Допълнително са изложени съображения по съществото на спора. В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, се явява лично, поддържа жалбата и заявява, че няма правен интерес от обжалване по отношение на данъчните задължения, които са погасени по давност, видно от приетата по делото справка, представена от ответника. Предлага жалбата му да се уважи и РА да се отмени като неправилен и незаконосъобразен. Не претендира разноски. Прави възражение по отношение търсеното от ответника юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – директорът на Д „ОДОП”, редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. М., която оспорва жалбата и предлага РА да се потвърди по съображенията, изложени в решението на административния орган. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура редовно призована, се представлява от прокурор К., който дава становище за неоснователност на жалбата и предлага РА да се потвърди.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано във връзка с Решение № 995 от 22.06.2020 г. на директора на ДОДОП, с което е частично отменен и върнат за нова ревизия РА № Р-222-03190-02754-091-001 от 01.04.2020 г., издаден от К. Г. М. – орган, възложил ревизията и Б. К. С. – ръководител на ревизията.

В изпълнение на посоченото решение на директора на ДОДОП е издадена заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-2200-22200-04326-020-001 от 17.07.2020 г., с която на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, К. Г. М., началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложила извършването на ревизия на А. С. Ч.. В нея е записано, че обхвата на производството е за следните видове задължения по периоди: 1. Данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 ЗДДФЛ за периода 01.01.2013 г. до 31.12.2014 г.; 2. ДОО – за самоосигуряващи се за периода от 01.01.2013 г. до 31.12.2014 г.; 3. Здравно осигуряване – за самосигуряващи се за периода от 01.01.2013 г. до 31.12.2014 г. Посочено е, че ревизията ще бъде извършена от И. Р. Н., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията и М. Т. И., на длъжност главен инспектор по приходите. Определен е срок за завършване до 3 месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. Заповедта е връчена на 29.07.2020 г. по електронен път.

Със Заповед за изменение на ЗВР (ЗИЗВР) № Р – 2200-22200-04326-020-002 от 23.10.2020 г., издадена от К. М., е продължен срока за извършване на ревизията до 29.12.2020 г. Заповедта е връчена на 26.01.2020 г. по електронен път.

Издаден е ревизионен доклад (РД) № Р-2200-22200-04326-092-001 от 12.01.2021 г., връчен на същата дата по електронен път. Срещу РД е подадено възражение.

Издаден е РА № Р-2200-22200-04326-091-001 от 18.02.2021 г., с който са установени задължения за довносяне в размер общо 100 034,09 лв., от които 61 166,04 лв. и лихвите за просрочия към тях в размер общо на 38 868,05 лв.

В срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК е постъпила жалба с вх. № 70-00-268 от 26.02.2021 г. по регистъра на ТД на НАП – С. и с вх. № 23-22-419 от 04.03.2021 г. по регистъра на дирекция ОДОП.

В хода на ревизията на жалбоподателя са установени допълнително задължения данък върху годишна данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица

(ЗДДФЛ) и задължения за задължителни осигурителни вноски, ведно със съответните лихви общо в размер на 57 711,59 лв., от които: данък върху дохода по ЗДДФЛ в размер на 7 282,00 лв. и лихви в размер на 31 384,66 лв.; задължителни осигурителни вноски за Държавно обществено осигуряване (ДОО) по Кодекса за социално осигуряване /КСО/ в размер на 7 065,60 лв. и лихви в размер на 4 631,06 лв.; задължителни осигурителни вноски за здравно осигуряване по Закона за здравното осигуряване (ЗЗО) в размер на 4 012,80,00 лв. и лихви в размер на 2 852,33 лв.

С Искане за представяне на документи и писмени обяснения (ИПДПО) № Р-2200-22200-04326-040-001 от 29.07.2020 г. и повторно изпратено такова с № Р-2200-22200-04326-040-002 от 20.10.2020 г. на оспорващия е указано, че следва да представи всички договори, сключени през ревизираните периоди с описаните в искането физически и юридически лица, документи, удостоверяващи направени от тези лица плащания, отчет - сметки, други документи за платени адвокатски услуги. В отговор, постъпил в ТД на НАП С. по електронен път, А. Ч. е оспорил редовността на връчената му заповед за възлагане на ревизия, позовавайки се на изтекъл преклузивен срок по чл. 109, ал. 1 от ДОПК. Посочил е, че информацията следвало да се събере служебно и не е представил указаните в искането документи. Изпратил е и уведомително писмо, в което е заявил, че такива са представени при предходното ревизионно производство, налични са и не следва да му бъдат изисквани повторно.

Органите по приходите на основание чл. 45 от ДОПК са инициирали насрещни проверки на други физически и юридически лица, с цел проверка на договорите, сключени между тях и жалбоподателя, като резултатите са обективирани в протоколи за извършени насрещни проверки.

С Протокол № Р-2200-22200-04326-ППД-001 от 16.10.2020 г. са присъединени доказателства, събрани при предходното ревизионно производство, включително при извършена на лицето проверка, приключила с Протокол № П-2222-03182-16519-073-001 от 27.03.2019 г.

Въз основа на събраните при ревизията и присъединени документи органите по приходите установили, че за процесиите периоди ревизираният субект е подал годишни данъчни декларации по чл. 50, ал. 1 от ЗДДФЛ, но не е декларирали задължителни осигурителни вноски по КСО и ЗЗО в качеството му на упражняващ свободна професия, не е внасял осигурителни вноски по КСО за ревизираните осигурителни периоди 2013 г. и 2014 г., а внесените задължителни вноски за здравно осигуряване са в минимален размер и са само за осигурителен период 2014 г. Била изготвена съпоставка за съответствие между стойността на имуществото на жалбоподателя и направените от него разходи с декларираните и/или получени доходи за ревизираните данъчни периоди 2013 г. и 2014 г., като не било установено превишение на разходите над доходите. С оглед на това и доколкото при ревизията бил установен източникът на доходи на ревизираното лице, облагането е извършено по общия ред на материалния закон - ЗДДФЛ.

В хода на повторната ревизия в изпълнение на указанията, дадени с Решение № 995 от 22.06.2020 г. на директора на дирекция ОДОП С., ревизиращият екип бил направил повторна проверка на представените от жалбоподателя кочани с договори за правна защита и съдействие за периодите 2013 г. и 2014 г., като било установено, че за посочените периоди лицето е регистрирано по ЗДДС. Органите по приходите констатирали, че били налице сключени от жалбоподателя договори за правна защита и съдействие, по които са получени плащания, но жалбоподателят не е издал фактури на клиентите и не е включил такива в дневниците си за продажби. Също така след съпоставка на данните по СД досежно общия размер на данъчните основи за облагане с ДДС с декларираните от лицето доходи по ГДД по чл. 50, ал. 1 от ЗДДФЛ е установено превишение на отразения в СД общ размер на данъчните основи спрямо размерът на декларираните облагаеми доходи.

Сключените от жалбоподателя договори за правна защита и съдействие, във връзка с които е

установено, че лицето е получило плащания, но не е издало фактури към клиенти и не е декларирано облагаем доход, са подробно описани на стр. 23 (2013 г.) и стр. 28 (2014 г.) на РД, като за същите били посочени номер на договора, дата на сключване, име на клиента, размер на договорената сума и начин на плащане - в брой или по банкова сметка.

Установено било, че за данъчен период 2013 г. жалбоподателят подал ГДД по чл. 50, ал. 1 от ЗДДФЛ с вх. № 224391400494469 от 29.04.2014 г. с деклариран доход от упражняване на свободна професия в размер на 178 878,82 лв., нормативно признати разходи на основание чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ в размер на 44 719,70 лв. и облагаем доход след приспадане на нормативно признатите разходи - в размер на 134 159,11 лв. За 2013 г. жалбоподателят не е декларирал задължителни осигурителни вноски по КСО и ЗЗО, нито такива са внесени. Установено е също, че декларираният дължим данък върху дохода в размер на 13 415,91 лв. не е внесен. Предвид това и въз основа на данните от представените от жалбоподателя кочани с договори за правна защита и съдействие е установено, че през 2013 г. същият е получил плащания в размер на 88 932,22 лв., които не са декларирани в подадената ГДД за периода. Размерът на недекларирания доход е установен след съпоставка с данните по подадените от жалбоподателя СД и дневници за продажби по ЗДДС с данните, съдържащи се в договорите за правна защита и съдействие. Органите по приходите са приели, че получените, но недекларирани в ГДД доходи са с включен данък върху добавената стойност. С оглед това е установен размер на реализирания, но недеклариран доход за 2013 г. общо 74 110,18 лв.

Сборът от сумите на декларираните от жалбоподателя доходи от упражняване на свободна професия в размер на 178 878,82 лв. и недекларираните такива, възлизащи на 74 110,18 лв. /без ДДС/, е в размер на 252 989,00 лв. /178 878,82 лв. + 74 110,18 лв. = 252 989 лв./. На основание чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ от така формираната годишна данъчна основа са приспаднали 25 % нормативно признати разходи - общо 63 247,25 лв. На основание чл. 30 от ЗДДФЛ годишната данъчна основа е намалена и с дължимите, но невнесени от жалбоподателя задължителни осигурителни вноски по КСО и ЗЗО общо в размер на 6 811,20 лв. и е определена годишна данъчна основа за облагане в размер на 182 930,55 лв. /252 989,00 лв. - 63 247,25 лв. - 6 811,20 лв. = 182 930,55 лв./.

На основание чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ е установен дължим данък в размер на 18 293,05 лв., от който деклариран, но невнесен от жалбоподателя данък в размер на 13 415,00 лв. и установен данък над декларирания в размер на 4 878,00 лв.

За данъчен период 2014 г. жалбоподателя е подал ГДД по чл. 50, ал. 1 от ЗДДФЛ с вх. № 224391500533618 от 30.04.2015 г. с деклариран доход от упражняване на свободна професия в размер на 413 789,22 лв., нормативно признати разходи на основание чл. 29, ал. 1, т. 2 от ЗДДФЛ в размер на 103 447,31 лв. и облагаем доход след приспадане на нормативно признатите разходи - в размер на 310 341,91 лв. Декларирана е годишна данъчна основа за облагане в размер на 302 911,51 лв. Дължимият данък, възлизащ на 30 291,15 лв. не е внесен.

Предвид обстоятелството, че през 2014 г. ревизирият субект е регистриран по ЗДДС, органите по приходите са направили проверка и са съпоставили данните по обявените доходи в ГДД по ЗДДФЛ за 2014 г. с данните по подадените от лицето дневници за продажби и справки-декларации /СД/ по ЗДДС. Установено е несъответствие, възлизащо на 80 539,76 лв., тъй като по информация от регистрите по чл. 124 от ЗДДС жалбоподателят е декларирал облагаеми доставки за 2014 г. общо в размер на 494 328,98 лв. /494 328,98 лв. - 413 789,22 лв. = 80 539,76 лв./.

Относно констатираната разлика в размер на 80 539,76 лв. е установено, че 52 833,33 лв. произтичат от издадени от ревизираното лице и включени в дневниците за продажби фактури към „ЗЛАТЕН ГРИФОН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Фактурираните стойности не са платени от клиента през

2014 г.

За останалата част от разликата между получените доходи по ГДД по чл. 50, ал. 1 от ЗДДФЛ и стойността на декларираните доставки на услуги по СД по ЗДДС, възлизаща на 27 706,43 лв. /80 539,76 лв. - 52 833,33 лв. = 27 706,43 лв./, жалбоподателят не е представил доказателства за сключени договори и направени плащания.

След съпоставка на данните в представените кочани с договори за правна защита и съдействие за 2014 г. с данните по СД и дневници за продажби, органите по приходите са установили наличие на сключени от лицето договори с клиенти, по които са издадени фактури, отразени в СД и дневниците за продажби, получени са плащания, но същите не са декларирани в ГДД по ЗДДФЛ. Констатирано е наличие на шест договора, доходите от които не са посочени в ГДД по чл. 50, ал. 1 от ЗДДФЛ. Реализираните доходи възлизат на 5 221,16 лв. с ДДС и на 4 351,37 лв. без ДДС.

Общият размер на дохода на лицето от упражняване на свободна професия - 445 847,02 лв., в т. ч. 413 789,22 лв. доходи, декларирани от жалбоподателя, 4 351,37 лв. доходи по данни от договорите за правна защита и съдействие, недекларирани от жалбоподателя и 27 706,43 лв., доходи, за чийто произход ревизирият субект не е дал обяснение. В тази сума не били включени посочените по-горе 52 833,33 лв. по фактури, издадени на „ЗЛАТЕН ТРИФОН“ ЕООД. тъй като е установено, че фактурираните стойности не са платени от клиента през 2014 г.

Върху формираната в хода на ревизията данъчна основа за облагане за данъчен период 2014 г. в размер на 445 847,02 лв. са признати 25 % разходи за дейността в размер на 111 461,76 лв. Така определената годишна данъчна основа, възлизаща на 334 385,27 лв., е намалена с размера на задължителните осигурителни вноски по КСО и ЗЗО, които данъчнозадълженото лице е длъжно да прави за своя сметка и които в случая възлизат на 7 430,40 лв. Вследствие това за 2014 г. е определена данъчна основа за облагане в размер на 326 954,87 лв. и дължим данък на основание чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 32 695,00 лв. В сумата е включен декларираният данък в размер на 30 291,00 лв. и установеният от ревизиращите данък над декларирания в размер на 2 404,00 лв.

Въз основа на определените годишни данъчни основи за облагане с данък върху дохода по ЗДДФЛ в хода на ревизията е установен размер на дължимите от жалбоподателя задължителни осигурителни вноски по КСО и ЗЗО. Установено било, че за ревизираните периоди, лицето не е подавало декларации обр. 1 и обр. 6, изискуеми съгласно Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица /в сила до 02.01.2020 г./ Жалбоподателят е задължително осигурен на основание чл. 4, ал. 3. т. 1 от КСО в качеството на лице, упражняващо свободна професия съгласно § 1, т. 29 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗДДФЛ и с оглед, че при ревизията е установена различна от декларираната основа за облагане, дължимите задължителни осигурителни вноски за ДОО, допълнително задължително пенсионно осигуряване (ДЗПО) и здравно осигуряване, са определени върху максималния месечен осигурителен доход, който за 2013 г. е в размер на 2 200,00 лв. и за 2014 г. - в размер на 2 400,00 лв. Общо за ревизираните периоди органите по приходите са установили задължителни осигурителни вноски по КСО в размер на 7 065,60 лв., в т. ч. за 2013 г. - 3 379,20 лв. и за 2014 г. - 3 686,40 лв., ведно с лихви общо в размер на 4 631,06 лв; задължителни осигурителни вноски за здравно осигуряване общо в размер на 4 416,00 лв.. в т. ч. 2 112,00 лв. за 2013 г. и 2 304,00 лв. за 2014 г., ведно с лихви общо в размер на 2 932,27 лв.

В хода на настоящето производство са приети като писмени доказателства и материалите съдържащи се в адм. дело № 5992 по описа за 2021 г. на АССГ и в адм. дело № 1560 по описа за 2023 г. на ВАС, Първо отделение.

В изпълнение на дадените указания с решение № 1320 от 13.02.2025 г. по адм. дело № 7456/24 г. на ВАС от страна на ответника са представени и приети писмени документи като доказателства по делото под опис

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. С определение № 8647 от 12.03.2025 г., постановено по настоящето дело, съдът указва на страните в срок до първото открито съдебно заседание да ангажират необходимите писмени документи с оглед дадените с решение № 1320 от 13.02.2025 г. по адм. дело № 7456/2024 г. на ВАС, Първо отделение указания и разпределената им доказателствена тежест, съобразно обстоятелството, че ревизията е извършена по общия ред. В изпълнение на това определение от страна на ответника са представени писмени документи под опис, сред които не са ангажирани отчетните регистри по ЗДДС, подадени от жалбоподателя за 2014 г., каквито указания са дадени с отменителното решение на ВАС.

Видно от представената от ответника Справка за погасени по давност/отписани задължения (л. 28 гръб – 29), актуална към 28.05.2025 г., процесните задължения за периода 01.01.2013 г. – 31.12.2013 г. за данък върху доходите на ФЛ -свободни професии, граждански договори и др.; ЗОВ/ДОО и ЗОВ/Здравно осигуряване са погасени по давност. В справката е посочена датата на погасяване на посочените задължения, както следва – 28.02.2025 г.; 14.04.2025 г и 09.05.2025 г. Следователно към датата на приключване на устните прения по настоящето делото оспореният РА в частта му за установените данъчни задължения за периода 01.01.2013 – 31.12.2013 г. е погасен по давност в следния размер – главница в размер на 18293,00 лева; лихва в размер на 12 640,27; общо в размер на 30933,27 лв. (съгласно РА). Във връзка с посочените в таблицата отписани задължения по РА, оспорваният направи искане актът да бъде отменен в същата му част.

Съгласно чл. 171 ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. А с изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността. Лихвите за публичните вземания се погасяват по давност с изтичането на сроковете за главното вземане по ал. 1 и 2, независимо от начина на погасяване на главницата.

В случая установените публични задължения на жалбоподателя за 2013 г. е следвало да бъдат платени през 2014 г. и следователно давността е започнала да тече от 01.01.2015 г., следваща годината на плащане, и е изтекла на 31.12.2024 г. При това положение следва да се уважи искането на жалбоподателя за прилагане института на погасителната давност и РА да се отмени в тази му част за установени публични задължения за довносяне на дължим данък по чл. 17 ЗДДФЛ в общ размер на 30 933,27 лв.

По отношение възраженията на оспорващия, че не е спазен срока по чл. 109 ДОПК - ревизионното производство е образувано със ЗВР № Р-2222-03190-02754-020-001 от 30.04.2019 г. (л. 30-31), която му е връчена на 07.05.2019 г. по електронен път, т.е. ревизията е образувана в рамките на 5 - годишния срок.

Съгласно чл. 108, ал.1 ДОПК данъчните задължения и задълженията за задължителни осигурителни вноски се установяват с ревизионен акт. Разпоредбата на чл. 109, ал.1 ДОПК не позволява да се образува производство за установяване на задължения за данъци, когато са изтекли 5 години от изтичането на годината, в която е подадена декларация или е следвало да бъде подадена такава. Този срок е преклузивен и с изтичането му се пречатства възможността на органите по приходите да установяват данъчни задължения. В случая този срок за подадената през 2014 г. ГДД изтича на 31.12.2019 г., а за декларацията, подадена през 2015 г. – 31.12.2020 г.

По отношение на установените задължения за 2014 г., настоящият съдебен състав намира, че от страна на ответника не бяха изпълнение дадени от ВАС и от съда указания с определението от 12.03.2025 г. да представи доказателства за декларираните доставки за 2014 г., вкл. И справки декларации. Съгласно посоченото в РД на стр. 28 и 29 от него формирането на установения общ размер на доходи от упражняване на свободна професия като адвокат е на база декларирания от оспорващия доход в ГДД – 413 789,22 лв.; 27 706, 43 лв., представляващи разлика от установената разлика между СД и ГДД за 2014 г. и след изключване на неразплатените фактури (на стойност 52 833,33 лв.), издадени от Ч. към „Златен грифон“ ЕООД; 4 351, 37 лв. без ДДС по 6 бр. сключени договори за правна помощ, описана на стр. 28 от РД и за които органите по приходите са установили, че са платени в брой, но не са издадени фактури, т.е. установения в хода на ревизията облагаем доход за 2014 г. е в размер на 445 847, 02 лв. (РД – стр. 32). От този доход ревизиращите са извадили 25% нормативно признати разходи или 111461, 76 лв. и е получен доход по чл. 29 ЗДДФЛ в размер на 334 385, 27 лв. От този размер и на основание чл. 30 ЗДДФЛ са извадени задължителни осигурителни вноски за фонд Пенсии и ЗО в общ размер на 5 990,40 лв.. Към размера на тези осигурителни вноски е добавен размера на ДЗПО-УПФ – 1 440.00 лв. (28 800,00 *5%) или общият размер на ЗОВ е 7 430,40 лв. След изваждането на ЗОВ от облагаемият доход по чл. 29 ЗДДФЛ, сумата на годишните данъчни основи по чл. 17 ЗДДФЛ за 2014 г. е 326 954, 87 лв. Изчисления данък върху общата годишна данъчна основа е 32 695 лв., от който е изваден авансово удържан/внесен данък в размер на 891, 36 лв. и е определен дължим данък за довносяне в размер на 31 803, 64 лв. (РД, стр. 32 и 33). Този размер е записан на ред 2, колона 11 от Таблица 1 към РД и лихва в размер на 18 744, 39 лв. Същият запис е направен в колона 11, ред 2 на таблица 1 към РА (л. 60 и 61 от делото). Следователно органите по приходите при определяне на облагаемата годишна данъчна основа за 2014 г. са спазили изискването за

приспадане дължимите вноски за ДЗПО-УПФ.

По тези съображения и като взе предвид указанията, дадени в Решение № 1320 от 13.02.2025 г. по адм. дело № 7456/2024 г. на ВАС, Първо отделение и представените писмени документи от страна на ответника, настоящият съдебен състав констатира, че за сумата в размер на 23355,06 лв. (представляваща разликата между 27 706, 43 лв. и 4 351,37 лв. без ДДС (по 6 бр. договора за правна защита – стр. 28 РД) от страна на ответника не са представени писмени доказателства, които да ги обосноват. При липсата на ангажирани писмени документи, съдът е поставен в невъзможност да провери пълната законосъобразност на РА в частта му за 2014 г., тъй като безспорно се установява, че към първоначално декларирания облагаем доход в размер на 413 789,22 лв. проследимо може да се добави единствено сумата в размер на 4351,37 лв. по 6 броя договора за правна защита и съдействия, но не и до посочения в РД размер от 445 847, 02 лв.

При това положение от единствено доказан облагаем доход с РА в размер на 418 140,59 лв. (413 789,22 лв. +4351, 37 лв.) следва да се определи данъчната основа по чл. 17 ДОПК и дължим данък. След приспадане на 25% разходи по чл. 29,ал.1 ЗДДФЛ (104 535,14 лв.) облагаемият доход е в размер на 313605,45 лв., от който следва да се извадят ЗОВ в размер на 7430,40 лв. (те не се променят, тъй като са определени на максималния осигурителен доход) и се определя данъчна основа за облагане в размер на 306175,05 лв. Данъкът при тази данъчна основа за облагане е в размер на 30 617,51 лв., от него следва да се извади авансово удържания/внесен данък в размер на 891,36 лв. и при което се получава дължим данък за довносяне в размер на 29 726,15 лв. Върху така определения дължим данък за довносяне, съдът определя лихва в размер на 17 214,33 лв., изчислена с лихвен калкулатор на НАП (<https://portal.nra.bg/embed/interest-calculator/main.html>) с начален период 01.05.2015 г. и крайна дата датата на издаване на РД, по който начин е изчислена и лихвата в РА. При това положение РА следва да се отмени за горницата над 29 726,15 лв. данък за довносяне по чл. 17 ЗДДФЛ за 2014 г. и да се отмени за сумата над 17 214,33 лв. лихва за забава.

Съдът обсъжда изложеното в РД, тъй като същият на основание чл. 120, ал. 2 ДОПК същият е неразделна част от РА.

По отношение задълженията за ЗО и ДОО, съдът установи следното:

Между страните не е спорно обстоятелството, че А. Ч. упражнява свободна професия (адвокат) и е самоосигуряващо се лице, което е длъжно да внася осигурителни вноски за своя сметка.

Не е спорно, че жалбоподателят през ревизирания период не е подавал декларации обр. 1 и обр. 6 изискуеми съгласно Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. в съответната компетентна ТД на НАП от самоосигуряващите се лица - еднократно до 30 април за дължимите осигурителни вноски за предходната календарна година.

Съгласно чл. 6, ал.7, т.1 КСО, в приложима редакция, осигурителните вноски за лицата по чл. 4, ал. 3, т. 1, 2 и 4 (свободна професия адвокат, т. 1) са за сметка на осигурените лица и се дължат авансово върху месечен осигурителен доход между минималния и максималния месечен размер на дохода, определен със Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване (ЗБДОО) за съответната година. Според чл. 6, ал.8 КСО, в приложима редакция, окончателният размер на месечния осигурителен доход за лицата по, ал. 7 се

определя въз основа на данните, декларирани в справка към годишната данъчна декларация по ЗДДФЛ. Окончателният размер на месечния осигурителен доход се определя за периода, през който е упражнявана трудова дейност през предходната година, и не може да бъде по-малък от минималния месечен осигурителен доход и по-голям от максималния месечен осигурителен доход. Окончателната осигурителна вноска се дължи върху годишния осигурителен доход, определен като разлика между деклариания доход и сбора от доходите, върху които са внасяни авансово осигурителни вноски. Осигурителните вноски се внасят за сметка на осигурените лица в размерите, определени за фонд "Пенсии" и за допълнителното задължително пенсионно осигуряване в срока за подаване на декларацията. Когато лицето с данъчната декларация за предходната година декларира доходи, получени за извършена дейност през минали години, подава и коригираща справка за осигурителния доход за съответната година.

Според чл. 40, ал.1, т. 2 ЗЗО, в приложима редакция, едноличният търговец, физическото лице, образувало ЕООД, съдружниците в търговски дружества и лицата, регистрирани като упражняващи свободна професия и/или занаятчийска дейност, се осигуряват върху месечен доход, който не може да бъде по-малък от минималния размер на осигурителния доход за тези самоосигуряващи се лица, определен със ЗБДОО (ЗБДОО-2008 г., отм.), и годишно върху доходите от дейността и доходите по т. 3, съгласно справката към данъчната декларация по реда на чл. 6, ал. 8 КСО; регистрираните земеделски производители и тютюнопроизводители се осигуряват върху осигурителни доходи, определени с КСО; регистрираните земеделски производители и тютюнопроизводители, произвеждащи непреработена растителна и/или животинска продукция, не определят окончателен размер на осигурителния доход за тази дейност. Вноските се внасят до 10-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят.

В конкретния случай жалбоподателят е подал ГДД за 2013 г. и 2014 г., като декларираните доходи за 2013 г. са в размер на 134159,11 лева, а тези за 2014 г. в размер на 302 911, 51 лева. Така декларираните доходи са в размер, който надвишава определения максимален месечен осигурителен доход, който за 2013 г. е в размер на 2200 лева, а за 2014 г. в размер на 2400 лева.

Предвид изложеното и с оглед на анализа на посочената по-горе нормативна уредба, съдът намира, че от страна на оспорващия се дължат установените от органите по приходите за спорните процесни периоди дължими задължителни осигурителни вноски за ДОО и здравно осигуряване, които съответстват на реализирания от жалбоподателя облагаем доход за ревизираните данъчни периоди 2013 г. и 2014 г.

Както бе посочено по – горе ответника представи Справка за погасени по давност/отписани задължения (л. 28 гръб – 29), актуална към 28.05.2025 г., от която се установява, че задълженията за ЗОВ, установени с процесния РА за периода 01.01.2013 г. – 31.12.2013 г., са погасени по давност. за данък върху доходите на ФЛ -свободни професии, граждански договори и др.; ЗОВ/ДОО и ЗОВ/Здравно осигуряване са погасени по давност. В справката е посочена датата на погасяване на посочените задължения, както следва – 28.02.2025 г.; 14.04.2025 г и 09.05.2025 г. Следователно към датата на приключване на устните прения по настоящето делото оспореният РА в частта му за установените задължения за ЗОВ за периода 01.01.2013 – 31.12.2013 г. са погасен по

давност, както следва: за ДОО за самоосигуряващи се – главница в размер на 3 379,20 лева; лихва в размер на 2 396,71; общо в размер на 5775,91 лв. и за ЗО – за самоосигуряващи се – главница в размер на 1910, 40 лв. и лихва в размер на 1459,66 лв., или общо 3370,06 лв. Във връзка с посочените в таблицата отписани задължения по РА, оспорваният направи искане актът да бъде отменен в същата му част.

По така изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че оспорения РА следва да бъде отменен в частта на установени задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 ЗДДФЛ – общо 30 933, 27 лв. (главница и лихва), ДОО – за самоосигуряващи се – общо в размер на 5775,91 лв. и Здравно осигуряване – за самоосигуряващи се – общо в размер на 3 370,06 лв. за данъчния период 01.01.2013 г. – 31.12.2013 г. поради погасяването им по давност. На следващо място РА се явява незаконосъобразен за допълнително определения данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 ЗДДФЛ за периода 01.01.2014 – 31.12.2014 г. за сумата над 29 726,15 лв. до 31 803, 64 лв. (31803,64-29726,15 = 2077,49 лв.) данък за довносяне, да се отмени за сумата над 17 214,33 лв. до 18744,39 лв. (18744,39 лв. – 17214,33 лв. = 1530,06 лв.) лихви за забава и да се потвърди в останалата му част. Следователно РА се отменя за сумата в размер на 43 686,79 лв. и се потвърждава за сумата в размер на 56 356,30 лв. при първоначално установен материален интерес по спора в размер на 100 043,09 лв.

При този изход на спора, съдът следва да спазва изискванията на закона и да присъди на ответника разноски за три съдебни инстанции, като направени своевременно и съобразно потвърдената част на РА, а именно върху сумата в размер на 56 356, 30 лв. По тези съображения и на основание чл. 161, ал.1 ДОПК, във връзка с чл. 8, ал. 1 във връзка с чл. 7, ал.2, т.4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнагражденията за адвокатската работа, съдът следва да присъди в полза на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 5158, 50 лв. за инстанция. В този случай съдът съобрази и обстоятелството, че по време на първото разглеждане на спора пред друг състав на АССГ – адм. дело 5992/2021 г. (в о.с.з, проведено на 25.10.2022 г., юрк. М. е представила устно списък по чл. 80 ГПК), е поискано юрисконсултско възнаграждение в размер на 2262,00 лв. Следователно за производствата, водени пред ВАС и пред настоящия съд на ответника следва да се присъди за всяка инстанция по 5158, 50 лв. или общо 10317,00 лв. и за производството по адм. дело № 5992/2021 г. на АССГ 2262,00 лв. или общо за трите инстанции 12579,00 лв. Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. второ от ДОПК, Административен съд – София град, III – то отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на А. С. Ч., Ревизионен акт № Р-2200-22200-04326-091-001 от 18.02.2021 г., решение № 690 от 28.04.2021 г., в оспорената част на установени задължения за 2013 г. за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 ЗДДФЛ, ДОО – за самоосигуряващи се и Здравно осигуряване за самоосигуряващи се.

ОТМЕНЯ по жалбата на А. С. Ч., Ревизионен акт № Р-2200-22200-04326-091-001 от 18.02.2021 г., решение № 690 от 28.04.2021 г., в оспорената част на определените задължения по ЗДДФЛ 2014 г. за довносяне над 29 726,15 лв. и лихви над 17 214,33 лв.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. С. Ч. срещу Ревизионен акт № Р-2200-22200-04326-091-001 от 18.02.2021 г., решение № 690 от 28.04.2021 г. в останалата му част.

ОСЪЖДА А. С. Ч., ЕГН [ЕГН] да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 12579,00 (дванадесет хиляди петстотин седемдесет и девет) лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: